

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω καὶ ΖΑΦΕΙΡΩ.

ΖΑΦΕΙΡΩ. (Εἰσέρχεται κρατοῦσα κινουμένη παραπίεσημα). Ἐφέρανε, κυρία, ἀπ' τοῦ Γκιώρα αὐτὸν τὸν μπερντέ....

ΦΥΤΗΛΗΣ. Φέρ 'τον ἐδῶ... Αὐτὸς μόνον μᾶς ἔλειπε γιὰ νὰ γίνουμε σωστοί... χαραγκιόζ μπερντέδες!...

(Πάντες μένου μετ' τὸ στόμα ἀνοιχτόν).

Ὁ ἀστυφύλακας

ΜΕΡΑ νύκτα γυρνῶ 'ς τὴν Ἀθήνα,
γειτονιὰ δὲν ἀφίνω μισή,
κι' ὅταν τύχω βαρβάτη κουζίνα:
"Ἄλτ! φωνάζω, 'ς τόπον... τίς εἶ;
'Σ τὴν ἀρχὴ μὲ θυμόνει, μὲ σκάνει,
μὰ τῆς πέφτω ἐγὼ 'ς τὰ γερά,
ξἀδελφάκι τῆς πρῶτο μὲ κάνει
καὶ περνοῦμε κ' οἱ δύο μιὰ χαρά.

[Ἐκ τῶν τοῦ Γ. ΣΟΥΡΗ].